

SKANDINAVIENS STJERNE

G. U. F.s Stævne

JUNI 1946
95. AARG.
NR. 6

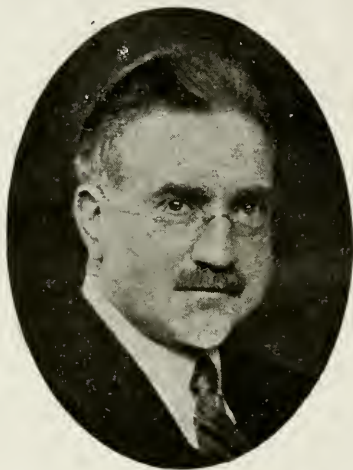
8.-9.-10.
Juni
1946

Aarhus

Hvordan opnaar man et Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed?

Af Ældste John A. Widtsoe.

Kirkens Medlemmer »bærer deres Vidnesbyrd« for hverandre og siger, at de ved, at Evangeliet er gengivet i dets Renhed og Fylde, og at dette har bragt dem overmaade stor Glæde. Saadanne Vidnesbyrd er Stadfæstelser om den Sikkerhed, deres Tro er bygget paa. De mener, at de forenede Erfaringer og Kræfter, som manifesteres for de forskel-

John A. Widtsoe

lige, beviser Evangeliets Sandhed. Al Tvivl forsvinder, og Troen bliver den ledende Faktor. Vidnesbyrdets Begyndelse er Tro paa Gud som alle Aanders Fader, saa kommer Troen paa en guddommelig Plan, som gaar ud paa at frelse Menneskene, og som Overhovede for denne Plan sidder Jesus Kristus. Til Slut kommer Evangeliets eller den frelsende Plans Gengivelse og Præstedømmets Myndighed gennem Profeten Joseph Smith. Lærde og ulær-

de, gamle og unge, høje og lave bærer saadanne Vidnesbyrd, og enhver af dem lærer om Sandheden hver paa sin Maade. Alle modtager de en Overbevisning om, at alt, hvad Evangeliet lærer og erklærer, er Sandhed. Det Menneske, der er lærd og rig paa Erfaringer, kan opdage flere Sandheder og Beviser for sin Tro end den unge; men idet de begge prøver Evangeliet og finder, at intet mangler, saa kan de forlange, at deres Vidnesbyrd bliver respekteret.

En Overbevisning om Evangeliets Sandhed eller et Vidnesbyrd maa søges for at kunne erholdes. Det kommer ikke som Dug fra Himlen. Det er Resultatet af Menneskets Iver efter at lære Sandheden at kende. Mange Gange forlanges der en Kamp mod gamle Traditioner, tidligere Meninger og Tan-

ker, og en lang Prøve af Evangeliets Læresætninger med alle de kendte Fakta og Standarder, som findes. »Troen er en Gave fra Gud,« men Troen maa benyttes, hvis den skal være til Menneskets Nytte. Herren lader det regne baade over onde og gode; men den, hvis Ager er godt pløjet, modtager det største Gode af Regnen; med andre Ord, hvad er det nødvendigt, at en Person selv foretager sig i sin Søgen efter et Vidnesbyrd? Først og fremmest maa der findes et Ønske om at lære Sandheden at kende. Dette Ønske er Begyndelsen til al Fremgang, i Skolen, i Dagliglivet, ja, i al vor Gøren og Laden. *Ønsket om at lære Evangeliets Sandhed maa brænde i vort Hjerte, det maa være vor Drivkraft. Kun dem, der ønsker det, modtager et Vidnesbyrd.* Saulus, der forfulgte Kristus, var fuldstændig oprigtig i sin Forfølgelse, og da hans Trang til at lære Sandheden at kende tiltog, kunde Herren til Slut overbevise ham om hans Fejlgreb. Alle Pauli Brev er fyldt med Ønsket om at herliggøre Sandheden som det fundamentale i al Visdom. Manglen paa levende Kærlighed til Sandheden forklarer den kaotiske Tilstand, som vi i Dag finder paa Jorden. Alle Slags Lidenskaber dominerer Menneskets Handlinger og resulterer i alt, der henhører til Mørkets Ambitioner. Ønsket om at faa et Vidnesbyrd maa være det første. For det andet maa Sandhedssøgeren være opmærksom paa sine egne Begrænsninger.

Der findes Sandheder, der er udenfor det materielles Rækkevidde. Vidnesbyrdet har sin Begyndelse deri, at man anerkender en Guds Tilværelse, en Gud, som indbefatter alt, baade det materielle og aandelige. En Sandhedssøger føler Trang til Hjælp og Kraft, som han ikke selv er i Besiddelse af, i Lighed med Astronomen, som ved Hjælp af Teleskopet søger at udvide sin Horisont. *Den, der søger efter et Vidnesbyrd, maa bede Herren om Hjælp, og hans Bøn maa være lige saa ivrig som hans Søgen.* De maa arbejde Haand i Haand, og saa vil Hjælpen komme. Mange Mennesker er desværre kommet paa Afveje, fordi deres Ønske ikke var forbundet med Bønnen, og det maa den være, om et ønskeligt Resultat skal opnaas.

For det tredie maa man være flittig til at lære Evangeliet at kende og forstaa for at fatte dets sammenhængende Prin-

cipper. Evangeliet maa studeres, ellers kan der ikke foretages en fornuftig Prøve af det. Dette Studium maa være vidtrækkende og konstant, for saadan er Evangeliet i dets Natur. Det har ingen Grænser. Dette Studium kan sammenlignes med et Studium af Videnskaben. Man maa lære det, som man lærer en Kunst. Vi ved, at en Mand vil benytte en Aarrække for at lære et eller andet indenfor Videnskaben eller en eller anden Kunst, men de samme Mænd forventer at lære Evangeliet, som indbefatter al Videnskab og Kunst, blot ved at lytte til enkelte Talér eller læse en eller anden Artikel, som omhandler evangeliske Emner. *Evangeliet skulde studeres mere end noget andet. De, der uden et alvorligt Studium af Evangeliet udtaler sig om det, er ikke Sandhedselkere, og deres Meninger er værdiløse.* Saa vigtigt er Evangeliet, Menneskets Rettesnor, at vi skulde afsætte 15 eller 30 Minutter hver Dag til Studium af dets Principper. Paa denne Maade vil man paa nogle faa Aar blive Mester i at forklare dets Lærdomme. For at opnaa et Vidnesbyrd maa man altsaa nære et Ønske derom, gaa i Bøn til Herren og studere Evangeliets Principper.

For det fjerde maa man benytte Evangeliet i det praktiske Liv. Den teoretiske Anerkendelse af Tiendeloven har ingen Betydning, kun, naar den bliver praktiseret, kan man udtale sig om den. Man kan diskutere for eller imod Visdomsordet: men Lydighed imod det vil afsløre dets virkelige Værdi. Den eneste Maade, hvorpaa man kan lære at værdsætte Møderne, er ved selv at møde op. *Man maa altsaa efterleve Evangeliet for at lære dets Sandheder at kende.* Naturligvis har Erfaringerne af andre, der adlyder Evangeliet, Værdi for dem, der søger efter et Vidnesbyrd. Børn bliver forstandige ved at lære gennem Forældrenes Erfaringer. Nybegyndere bliver oplyste, naar de tager det til Indtægt, som de ældre, retfærdige Medlemmer af Kirken har oplevet; men der kommer en Tid, da alle maa staa paa egne Ben, for alene de, der gør det, modtager et Vidnesbyrd. Der findes dem, der dømmes Evangeliet blot paa et teoretisk Grundlag, ja, ikke kun Evangeliet, men ogsaa Kirkens Medlemmer. Disse nærer intet stærkt Ønske efter at finde Sandheden. De vil ikke bede, og de vil ikke ofre nogen Tid til Studium, og sidst af

alt vil de ikke prøve at efterleve Evangeliet. Saadanne Menesker skulde man faktisk have Medlidenhed med. Deres Metoder er uden Ære i Sandhedens Tempel. Et Vidnesbyrd om Evangeliet er altsaa et Resultat af:

1. Et Ønske om at faa et Vidnesbyrd.
2. Oprigtig Bøn.
3. Alvorligt Studium.
4. Praktisering af Evangeliets Principper og Lærdomme.

Følgende er i Virkeligheden den bedste Maade, hvorpaa et Vidnesbyrd kan opnaas:

»Og naar I modtager disse Ting, formaner jeg eder til at bede til Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er sande, og om I beder med et oprigtigt Hjerte og med et fast Forsæt, samt med Tro paa Kristus, saa vil han aabenbare Sandheden deraf ved den Helligaands Kraft. Og ved den Helligaands Kraft skal I kende Sandheden i alle Ting«. — — Moroni 10 : 4.

Tusinder har benyttet sig af denne Fremgangsmaade og har fundet det Vidnesbyrd, som de søgte efter. Indtil nu er ingen, som har søgt efter Sandheden i Mormonismen, blevet skuffet; naar de følger det Raad, som er givet dem. Nogle har mistet al Modet til at acceptere det, naar Sandheden laa klar for dem, de har beholdt deres Opdagelser for sig selv; men i alle Tilfælde, saa vil den Fremgangsmaade, som Moroni omtaler, aldrig fejle, og dette forkynder Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige uden Frygt.

UNGDOMSSTÆVNET

i AARHUS

8., 9. og 10. Juni

Rigets Nøgler

Hvis der nogensinde er noget, der er blevet tydeligt fremhævet af Herrens Profeter, saa er det, at Riget vil forblive hos de Hellige og ikke vil blive givet til noget andet Folk. Ethvert Medlem af Kirken, som apostaserer for at følge en eller anden Lære eller Sekt, er enten fuldstændig uvidende om Rigets Principper og Orden eller trodser aabent og forsættligt Sandhedens Lys.

Daniel profeterede, at Himlens Gud i denne Husholdning vilde »oprette et Rige, som aldrig skulde forgaa; og Riget skulde aldrig blive overladt til noget andet Folk, og det skal bestaa for stedse.«

Herren sagde til Profeten Joseph Smith: »Rigets Nøgler er overdraget til Mennesket paa Jorden, og fra nu af skal Evangeliet rulle frem til Jordens Ende; som Stenen, der bliver afhugget fra Bjerget uden Hænder, skal rulle frem, indtil den har opfyldt hele Jorden.«

Da Præsident John Taylor engang blev stillet det Spørgsmaal, »om dette Rige vilde forfejle sin Mission«, svarede han, idet han talte i Herrens Navn: »Jeg siger eder i Israels Guds Navn, at det vil ikke forgaa, og at de Ting, der er talt om af de hellige Profeter i Forbindelse med det, vil gaa i fuldstændig Opfyldelse. Men i Forbindelse med dette vil jeg sige eder en anden Ting: En stor Del af De Sidste Dages Hellige vil falde, en stor Del af dem lever ikke og har aldrig levet op til vore Standarder eller forherliget deres Kald og Præstedømme, og Gud vil stille disse Mennesker til Regnskab derfor, hvis de ikke snarligt omvender sig.«

Ved en anden Lejlighed sagde Præsident Taylor: »Der er een Ting, der er meget tydelig, og det er, at hvad et Menneske end kan tro, og hvorledes de end kan lægge Rænker og sammensværge sig, saa vil Riget aldrig blive givet i Hænderne paa noget andet Folk. Det vil vokse og udbredes og tiltage, og intet levende Menneske kan standse dets Fremgang.«

Præsident Wilford Woodruff tilføjer sit tydelige Vidnesbyrd:

»Herren vil aldrig tillade mig eller nogen anden Mand, som staar som Præsident for Kirken, at lede eder paa Afveje. Hvis jeg vilde forsøge dette, saa vilde Herren tage mig fra min Stilling«.

Joseph Smith selv talte om Apostasiens Aand med følgende Ord:

»Jeg vil give eder en af Nøglerne til Rigets Hemmeligheder. Det er et evigt Princip, som har eksisteret hos Gud gennem al Evighed: At den Mand, som rejser sig for at fordømme andre, for at finde Fejl hos Kirken, idet han siger, at den er faret vild, medens han selv er retfærdig, om ham kan man med Sikkerhed vide, at han vandrer paa Apostasiens Vej, og hvis han ikke omvender sig, saa vil han, saa sandt Gud lever, apostasere«.

Johannes, den Apostel, som Jesus elskede, gav de Hellige denne Anvisning: »Vi er af Gud; den, der kender Gud, hører os, den, der ikke er af Gud, hører os ikke. Herved kender vi Sandhedens Aand og Vildfarelsens.« Vi behøver ingen anden Anvisning.

Disse Udsagn er klare og tydelige. De behøver ingen Fortolkning. De synes haarde for dem, der ikke er i Harmoni med Herrens salvede paa Jorden, men de lyder som yndig Musik for dem, som opholder Kirkens Autoriteter i Ord og Gerning.

Det tydelige Faktum er dette: Herren har oprettet sin Kirke for sidste Gang paa Jorden, og hvilken Kurs end Medlemmerne tager, saa vil Kirken holde sig til den aabenbarede Sandhed, og Guds Rige paa Jorden vil gaa frem i Retfærdighed, til Himlens Rige kommer.

Kirken, der staar under Guds Vejledning, vil ikke forfejle sin Mission. Men Medlemmerne som Individuer vil staa eller falde paa den simple Prøve, om de holder sig til Kirken, eller om de vælger at følge Apostasiens brede Vej.

Hvilke Sofisterier, der end kan fremsættes for at lede Rigets Børn paa Afveje, saa kan vi dog med Sikkerhed vide, at Vejen til Frelse kun findes i Kirken.

(Fra »The Church News«, 4. Maj 1946).

Tro paa Gud en Betingelse for at kunne leve et rent Liv

Af Præsident *Levi Edgar Young*.

»Hør, o Israel: Herren vor Gud er een Herre:

Og du skal elske Herren, din Gud, af hele dit Hjerte, og af hele din Sjæl og af hele din Styrke.

Og disse Ord, som jeg befalede dig i Dag, skal være i dit Hjerte:

Og du skal med Flid lære dine Børn dem og tale om dem, naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Vejen, og naar du lægger dig, og naar du staar op«.

Shema.

Mormons Bog begynder med en stor Hyldest til Kundskaben og Opdragelsen og slutter med en af de mest ophøjede Lærdomme, nemlig, at Troen paa Gud er en Betingelse for at kunne leve et rent Liv. Den er et guddommeligt Gemme for store religiøse og moralske Kræfter, der har levet, fordi Gud har aabenbaret sine guddommelige Hensigter til Mennesket. Vi ser hans ledende Haand i de Begivenheder, som indvirker paa den menneskelige Races Vækst. En Mand ved Navn Nephi, der var Historieskriver og Profet, begynder sin Op-tegnelse med disse Ord:

»Jeg Nephi, blev født af retskafne Forældre; derfor blev jeg tildels undervist i al min Faders Lærdom; og jeg har set megen Kummer i mine Dages Løb; men ikke desmindre har Herren velsignet mig meget i al min Tid; ja, jeg har modtaget stor Kundskab om Guds Godhed og Hemmeligheder; derfor gør jeg en Beskrivelse over mine Gerninger i mine Dage.

Ja, jeg gør en Beskrivelse i min Faders Sprog, hvilket bestaar af Jodernes Lærdom og Ægypternes Sprog«.

Det er en smuk Hyldest, Nephis Forældre her modtager. Han blev født af retskafne Forældre. Disse Ord blev skrevet af Nephi omkring Aar 600 f. Kr. paa et Tidspunkt, da forskellige Haandværk og Kunstarter blomstrede i Juda Rige. Der fandtes et Murerlav, der kendte Loddet, Maalebaandet, Kompasset og Vinklen lige saa godt som os i Dag. Billedhuggerkunsten havde slaæet dybe Rødder blandt Jøderne, og

Guld- og Sølvsmede var fuldt optaget af at lave kostbare Sager til det fornemme Aristokrati, og med at pryde Træ-afguderne med de kostbare Metaller. De riges Boliger var beklædt med Cedar; deres Gulve prydet med Mosaikarbejde, og Tagene og Væggene udførte i smukke Farver. Disse Ord skrevet af Historikeren *Geikie* viser os lidt af det sociale Liv i Jerusalem og hele Judæa i det syvende Aarhundrede f. Kr. Som Nationerne i Dag er i Krig, saaledes var Nationerne det ogsaa i gammel Tid. Handelsvejene stod aabne, og paa Esajas's Tid opdyrkede Jøderne store Kornmarker og udskibede Hvede til Middelhavslandenes Storbyer« Højene var dækkede med Citron- og Olivenlunde, og Side om Side med disse stod Abrikos-, Blomme- og Figentræer. I Følge en gammel jødisk Lov i III. Mosebog skulde Hveden være »ren«, det vil sige dyrket paa jødisk Jord.

Paa det Tidspunkt, da Nebukadnezar indtog Jerusalem og bortførte 70,000 Jøder til Babylon, fandt der store Ødelæggelser Sted i Palæstina, og mange Familier, der ikke blev bortførte, drog til Ægypten og andre omliggende Lande. Det var paa dette Tidspunkt, at Lehi med sin Familie af Herren fik Befaling om at forlade Jerusalem og drage mod Syd, for derfra at sejle til Amerika. Lehi kendte Profeternes Lærdomme. Hjemmet var den fundamentale sociale Enhed, og Børnenes Opdragelse var Forældrenes fornemste og vigtigste Opgave. Folkets Næringsveje paa denne Tid var Handel, Industri, Landbrug og Minearbejde. Love, Traditioner, Sange, Ordsprog og Bønner gik i Arv fra Generation til Generation.

Lehi maa ligesom mange berømte Mænd paa sin Tid have været en rig Mand. Ægyptiske Købmænd, der rejste gennem Hovedvejene til Babylon og Assyrien, plejede at fortælle om deres Fædrelands Kultur og at medbringe Papyrusruller fyldte med Skriftegn og Faraoernes Lærdomme. Lehi var kyndig i det ægyptiske Sprog, hvormed der mentes, at han kendte Nillandets Religion og Litteratur. Pyramidernes Berømmelse var spredt vidt og bredt. De berømte Papyrusruller »Den dødes Bog« i det britiske Musæum bliver beundret af alle Tilskuere, og Ægyptens Vise maa have citeret det berømte »Forbuds Skriftemaal« for de lærde Jøder i Jerusalem. Naar de døde viste sig for Osiris, maatte de citere Be-

kendelsen. En Kopi af den blev anbragt i Graven sammen med hver Mumie som Vejledning for den døde, førend deres Skæbne blev endelig afgjort. Dele af den lyder saaledes:

Jeg har ikke krænket noget Menneske.
 Jeg har ikke undertrykt nogen, der staar under mig.
 Jeg har ikke kendt til Forfængelighed.
 Jeg har ikke gjort nogen Fortræd.

Jeg har ikke gjort, hvad Guderne afskyr.
 Jeg har ikke vendt Tjeneren mod hans Herre.
 Jeg har ikke foraarsaget Hunger.
 Jeg har ikke foraarsaget Graad.
 Jeg har ikke myrdet.
 Jeg har ikke nedskaaret Templets Rationer.
 Jeg har ikke formindsket Gudernes Ofre.
 Jeg har ikke taget Mælk fra Spædbørns Mund.
 Jeg har ikke begaaet Uretfærdighed.
 Jeg har ikke røvet.
 Jeg har ikke været uren.
 Jeg har ikke overtraadt Loven.

Lehi maa have helligholdt Sabbaten og dagligt i sit Hjem have citeret de ti Bud. Ved Gudsdyrkelsen i Synagogen plejede »Shema« at blive citeret af alle de voksne Mænd. Den var Folkets nationale Trosbekendelse og bestod af tre Skriftsteder fra V. Mosebog. Det er det første af disse, der bliver citeret i Begyndelsen af denne Artikel.

Det var enhver Mands første og største Pligt at gøre sig bekendt med dens Indhold og at efterleve dens Forskrifter og trofast overbringe dem til den næste Generation. Den hellige Torah eller Lov blev større og større med Aarene og omfattede ikke kun Mosebøgerne, men ogsaa de efterfølgende Generationers Profeters Lærdomme.

Med Herr Pastor A. Cohns Ord: »Guds Hellighed blev fremhævet. Han skabte Jorden som Bolig for den menneskelige Race, hvis Ideal maa være at vandre paa hans Veje.« »I skal være hellige, for Herren, eders Gud, er hellig.« (III. Mosebog 19:2) blev forklaret som værende Hovedhensigten med hans Aabenbaring. Hvor sandt det er, at kun, naar vi gør Sandheden til Troens Grundvold, vil vi komme til at kende Guds Veje.

Budskab fra Præsident George Albert Smith

4. Februar 1946.

*Til Medlemmerne af De kvindelige Hjelpeforeninger
i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.*

Jeg sender Eder min Hilsen og ønsker eder til Lykke med, at I tilhører det eneste Kvindesamfund i Verden, som blev organiseret af en Herrens Profet. Joseph Smith levede ikke længe nok til at se den vokse og blive stor i Antal, men hvis han kan se ned paa de mere end Hundrede Tusind Medlemmer, som indvier sig til Kvindestandens Velsignelse paa den Maade, han paalagde, at det skulde ske, saa ved jeg, at det vilde gøre ham lykkelig.

I har ikke blot et Program, som gaar ud paa at uddanne Kirkens unge Kvinder, saa vel som de midaldrende og ældre, i alt, hvad der angaar Kultur og Forædelse, men det forventes af Eder, at I skal være Eksempler for alle Kvinder med Hensyn til at højne og løfte Levestandarderne, saaledes, at naar de Generationer, som endnu ikke er født, kommer til Jorden, vil de kunne komme ind i Omgivelser, som vil berige deres Liv, medens de passerer gennem denne jordiske Prøvestand.

Beskedenhed er beslægtet med Dyd og er en Del af vor himmelske Faders Plan. Mange Kvinder mister deres Charmer, naar de giver Afkald paa Beskedenhed i Klædedragt og begynder at leve, ligesom Verden gør. Det er Eders Ansvar at opdrage Eders Børn til at være beskedne, venlige og retfærdige, og I skal opmuntre alle Forældre til at leve et Liv, som kan gøre Eder til værdige Eksempler for Eders Børn. Om faa Aar er Eders Anledning til at praktisere Mesterens Lærdomme i Eders Liv forbi, og Eders evige Lykke vil være afhængig af, hvad I har gjort for at gøre Verden bedre, medens I levede i denne Prøvestand.

Eders Broder i Pagten

George Albert Smith.

NYTAARSHILSEN

til den kvindelige Hjælpeforenings Medlemmer i hele Verden.

Paa Den kvindelige Hjælpeforenings Generalhovedbestyrelses Vegne sender vi vore kærligste Nytaarshilsener til Den kvindelige Hjælpeforenings Medlemmer i hele Verden, og vi beder, at det nye Aar vil bringe dem Trøst, aandelig Styrke og Glæde.

Kvinderne i vor Organisation har, ligesom alle andre i hele Verden, passeret gennem mørke Dage gennem disse Krigsaar. De har haft tunge og vanskelige Erfaringer, men de har mødt disse Erfaringer med en Kraft, der var født af Tro — Tro paa, at Gud stod ved Roret og ledede Menneskenes Forhold — Tro paa, at Retfærdigheden til sidst vilde sejre over Uretten. De har arbejdet og bedt. De har hver paa deres specielle Plads udvist Mod. De har trøstet de sønderknuste, og de har alvorligt stræbt efter Fred.

Og Guds Aand har været over dem, ligesom den var over Esajas i fordums Dage, da han trøstede de nedbrudte. De har modtaget Styrke i Henhold til deres Tro, ligesom Alma gjorde, da han brød Fængslets Baand og blev fri.

Og nu er det nye Aar kommet. De mægtige Nationer har befalet deres Hære at nedlægge deres Krigsvaaben. For dette er vi i Sandhed taknemmelige, og vi anerkender vor himmelske Faders Godhed. Men vi ved ogsaa, at det nye Aar vil kræve stærk Tro, stort Mod, Hengivenhed til Menneskeheden og fortsat Stræben efter Fred.

Dette er en Tid, hvor vi med Fordel kan læse om Lehis Syn, da han saa en Jernstang, som strakte sig langs Flodens Bred og førte til det Sted, hvor han stod. Og Jernstangen var Guds Ord, som førte til det levende Vands Kilder, eller til Livets Træ, og dette Vand var et Billede paa Guds Kærlighed. Og mange greb fat i Jernstangen, men holdt ikke fast, og druknede i Kildens Dyb, og mange slap Taget og vandrede bort paa fremmede Veje og blev fortabt (I. Nephi II.).

Kun ved at klynge os fast til Jernstangen kan vi være i Sikkerhed. Naar vi klynger os til Guds Ord, vil Guds Aand være os nær. Hans Kærlighed vil udgydes over os; vi vil modtage Styrke og Mod, eftersom vi behøver det, og vi vil

faa Fred, den sande, indre Fred, den Ro og Forvisning, som Profeten Esajas fortalte os var Retfærdighedens Værk. Og vor Retfærdighed vil være en Surdejg i Verdens Ondskab. Vi vil være som et Lys, der brænder i Mørket (og »Hedninger skal se vor Retfærdighed og Konger vor Herlighed«.

Generallhovedbestyrelsen beder altid for Søstrene, enten de er i vort eget eller i fremmede Lande. Maa vi alle leve vort Liv saadan, at intet vil staa imellem os og de Velsignelser, vi søger fra Guds Haand.

Belle S. Spafford.

Marianne C. Sharp.

Gertrude R. Garff.

FØDSELSDAGSHILSEN

til De kvindelige Hjælpeforeninger i de europæiske Missioner.

Den 17. Marts 1946 vil Den kvindelige Hjælpeforening fejre sin 104 Aars Fødselsdag. Med Taknemmelighed i vore Hjerter over, at Krigen er forbi, hilser vi atter vore Søstre i Europa. De sidste fem Aar har været tunge og fulde af Opofrelser for alle Kvinder i Kirker, men I, vore europæiske Søstre, har baaret de tungeste Byrder.

Vi her i Kirkens Hovedkvarter var lykkelige, hver Gang vi fik et Livstegn fra Eder, og skønt det var vanskeligt, og det meste af Tiden umuligt for os at være i Forbindelse med Eder, saa tænkte vi ikke desto mindre paa Eder, og vi bad for Eder, vore kære Kvindelig Hjælpeforenings Søstre i de fremmede Lande. I denne Tid lagde vi ogsaa Planer for den Tid, da vi atter skulde høre fra Eder og være i Stand til at hjælpe Eder med Eders Kvindelig Hjælpeforenings Aktiviteter.

Vi ønsker at komplimentere Eder for den Maade, hvorpaa I har ført Den kvindelige Hjælpeforening videre under Krigsaarenes Trængsler. Vore Hjerter har været dybt rørte over Eders Tro, Loyalitet og Hengivenhed overfor Kirken.

Naar vi nu i Aar fejrer vor Organisations 104 Aars Fødselsdag, er vi klar over, at vi staar paa Tærskelen til et andet Aarhundrede af Kvindelig Hjælpeforenings Arbejde. Dette

andet Aarhundrede indebærer mange Muligheder og Løfter for Den kvindelige Hjælpeforenings Kvinder. Mange Steder i Verden nyder Kvinderne nu Privilegier, som de ikke tidligere har nydt. Vi kan være taknemmelige over, at det gen-givne Evangelium giver Kvinderne Ret til at deltage i Kirke-ns Aktiviteter og skaffer dem en Mulighed for at udvikle sig i Kirkeens store Kvindeorganisation.

Den kvindelige Hjælpeforening har faaet tildelt det An-svar, at de, under Ledelse af Pæstedømmet, skal have Til-syn med de fattige og skal lindre Nøden indenfor Kirken. Den skal ogsaa fremføre kulturelle og opdragende Program-mer til Gavn for dens Medlemmer. Men Den kvindelige Hjælpeforenings allervigtigste Formaal er dog at styrke dens Medlemmer i deres Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Vor elskede Profet og Præsident, George Albert Smith, har særligt paalagt Den kvindelige Hjælpeforening i denne Hus-holdning det vigtige Ansvar at opbygge Hjemmene — ikke blot ved at undervise vore Familiemedlemmer om Evange-liets Principper, og ved at efterleve Evangeliet i vore Hjem, men ogsaa ved at hjælpe vore Søstre i Den kvindelige Hjel-peforening til at blive dygtigere og bedre Husmødre. Maa vi, i dette Den kvindelige Hjælpeforenings andet Aarhundrede, gaa fremad med Tro og Mod, og maa vi atter indvie os til Opfyldelsen af vore Pligter som Søstre i Den kvindelige Hjælpeforening.

Maa Herren velsigne Den kvindelige Hjælpeforening. Maa den gaa fremad og vokse under Eders Arbejde. Maa Herrens Velsignelse være med Eder, I Søstre, i Den kvindelige Hjel-peforening, saa at I kan have Mod, Tro, Helbred, Sundhed og Styrke til at føre Eders Værk videre i Eders Hjem og i Den kvindelige Hjælpeforening. Vi beder altid for Eder.

Med kærlig Hilsen, Eders hengivne

Belle S. Spafford.

Marianne C. Sharp.

Gertrude R. Garff.

Generalhovedbestyrelsen.

Foraarskonferencerne 1946

Aalborg 26.—29. April.

Foraarskonferencen i Aalborg begyndte Fredag den 26. April med en Aftenunderholdning af Grenens Sangkor. Fremmede musikkyndige udtalte sig smukt og anerkendende om den flotte Præstation. Til Stede 121.

Søndag Formiddag den 28. April blev der afholdt Præstedømsmøde. Ordet blev givet til de forskellige Grensforstandere i Distriktet, og de gav en fyldestgørende Rapport over Arbejdet og Tilstandene i de respektive Grene.

Søndag Formiddag Kl. 10,00 var der Søndagsskolekonference. De forskellige Klasser gav en smuk Præsentation paa det Arbejde, der har været udført i det sidste halve Aar. Tiden blev derefter overgivet til Grensforstander Verner Andersen, Hjørring, som havde Børnene fra Hjørring Søndagsskole med sig. Disse gav en smuk Præsentation af deres Arbejde, og man maa virkelig forundres over, hvad de har været i Stand til at opnaa i saa lille en Gren. Til Stede 172.

Søndag Eftermiddag Kl. 16,30 var der Daab, idet 10 nye Medlemmer blev indlemmet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

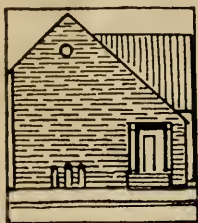
Søndag Aften fandt Konferencens sidste Møde Sted. Missionspræsidenten talte inspirerende og opmuntrende til Kirkens Medlemmer og ligesaa Distriktspræsident Henry Løjborg. Koret assisterede ved dette Møde og sang forskellige Numre af deres smukke og inspirerende Sange. Til Stede 149.

Konferencen afsluttedes Mandag Aften med en Festaften under Ledelse af Den kvindelige Hjælpeforenings Præsidentinde Søster Thora Sandberg. De udførte et udmærket og underholdende Program, bestaaende af Taler, Sang og forskellige smaa Sketch. Der var Salg af Dessert og Forfriskninger. Alt i alt en udmærket Aften, ogsaa rent økonomisk set.

S. S.

Esbjerg 12., 14. og 15. April.

Søndagen med Præstedømmet Kl. 9,00 og Søndagsskolen Kl. 10,00 var en virkelig Oplevelse for de tilstedeværende. Lige efter Søndagsskolen var der Daab, idet Broder Hans

Nissen fra Arnum blev døbt af Missionspræsidenten. Ved samme Lejlighed blev Broder Bent Hans Høedt Rasmussen forfremmet i Præstedømmet.

Aftenmødet Kl. 19.30 var meget opbyggende og inspirerende for de mange tilstedeværende. Distriktspræsidenten, Ældste Villiam Pedersen, og Missionspræsident Orson B. West talte. Ved dette Møde medvirkede Koret.

Den kvindelige Hjælpeforenings Bazar havde god Tilslutning og gav et godt Resultat for Foreningen.

J. A. S.

København 3. og 5. Maj.

Som sædvanlig indledtes Konferencen med Koncert, og som sædvanlig blev denne en velfortjent Sukces. Koret har nu under Broder Kaisers dygtige og energiske Ledelse gennem to Aar naaet et baade kvantitativt og kvalitativt Stade, som vel aldrig før. Desværre kunde Br. Kaiser ikke selv lede Koret ved Koncerten, men Broder Hyllested gjorde det imponerende Kunststykke at springe til med noget kort Varsel og gennemføre Aftenen til fuldeste Tilfredshed, hvilket tjener baade Koret og de to Ledere til megen Ære. Som Solist medvirkede Organisten Carlo Svendsen, denne Gang ved Flygelet, og glædede Tilhørerne med sit smukke, stilfulde Spil. To Solosange af Hr. Hyllested gjorde ogsaa stor Lykke.

Søndag indledtes med Møde for Præstedømmet, og derefter offentligt Formiddagsmøde, hvorunder Søndagsskolen viste Prøver paa, hvad den i Vinter har forsøgt at lære sine smaa og store Elever, og desuden fremførte en Række Underholdningsnumre. Altsammen nydeligt og til Glæde for de talrige tilstedeværende. Missionspræsidenten sluttede Mødet med at foreslaa 3 Brødre ophøjede til Ældster og 3 Brødre

til Forfremmelse i det aaronske Præstedømme og endvidere at foreslaa Kirkens Autoriteter opretholdt af Medlemmerne. Disse Handlinger blev eenstemmigt godkendt af Forsamlingen.

For første Gang i mange Aar afholdtes der paa en Konference-Søndag Faste- og Vidnesbyrdmøde om Eftermiddagen. Det forholdsvis store Antal, som var mødt frem her, viser, at Søkende har været glade for den Lejlighed, der her var til paa den Festdag, som Konference-Søndagen altid er, at samles i et mere andagtsfuldt Møde, end de mere festlige øvrige Møder kan blive. Og de, der var tilstede, kom ikke til at fortryde det. Det blev en aandelig Oplevelse af den Art, som altfor sjældent bliver os til Del.

Det offentlige Møde om Aftenen afsluttede Konferencen paa en baade smuk og værdig Maade. Vi havde den Glæde at høre fra »Malmö Församlingsförestånderen«, som meget kraftigt bar sit Vidnesbyrd, og fra hans Hustru, som meget smukt sang en Solo. Endvidere talte en besøgende Ældste fra Provinsen, og sluttelig Missionspræsident Orson B. West. Det var stærke og bevægede Ord, der lød fra disse Brødres Mund, idet de fremførte deres brændende Vidnesbyrd, som for begges vedkommende kun var blevet styrkede under Krigens Vanskeligheder og Prøvelser.

Under hele Konferencen havde vi den store Glæde, at mange Søkende og Vänner var kommet langvejs fra, baade fra Provins og fra Udland, for at være tilstede ved Møderne, og disse Tilrejsende havde deres ikke ringe Andel i, at Konferencen blev baade stor og vellykket.

J. S.

LANDET RUNDT . . .

Velsignelse: Søndag d. 21. April 1946 blev Broder og Søster Bredgaard Jensens Søn, født den 4. April 1946, velsignet af Ældste Elmer Mørch og fik Navnet *Peer Chresten Bredgaard Jensen*.

Den 28. April 1946 blev Oskar Emanuel Nielsen og Hustrus lille Datter *Doris Tabitta Nielsen* velsignet af Ældste Chr. Nielsen og Thor H. N. Larsen og Hustrus lille Datter *Minna Larsen* velsignet af Ældste Elmer Mørch.

Den 19. Maj blev Harry Guglielmetti og Hustrus lille Søn, født den 2. Marts 1946 i Aalborg, velsignet af Grensforstander Arnold Bukke og givet Navnet *Kjeld Viktorio Guglielmetti*.

Daabshandlinger: Den 28. April 1946 døbttes følgende i Aalborg Distrikt: Johanne Bertholine Raun Olsen af Vald. Christensen, Haandspaalæggelse af Henry Løjborg; Thorvald Helmer Nikolaj Larsen af Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Chr. Nielsen; Eline Marie Nielsen af Alvin Olsen, Haandspaalæggelse af Elmer Mørch; Oskar Emanuel Nielsen af Alvin Olsen, Haandspaalæggelse af samme; Gerda Andersen af Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Emil Sandberg; Orla Christian Ingemann Larsen af Hen-

ry Løjborg, Haandspaalæggelse af samme; Roland Højer Green Larsen af Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Arnold J. Bukke; Ruth Margrethe Nielsen af Alvin Olsen, Haandspaalæggelse af Chr. Dietz; Bodil Marie Nielsen af Alvin Olsen, Haandspaalæggelse af Sardus Sørensen, og Eggert Larsen af Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Vald. Christensen.

Den 19. Maj døbttes Tove Guglielmetti af Borge Klitgaard, Haandspaalæggelse af Sardus Sørensen, og Sonja Egeberg Johansen af Arnold J. Bukke, Haandspaalæggelse af Chr. Johansen.

AALBORG: *Fødselsdag:* Den 27. Maj fyldte *Laurits Caspersen* 75 Aar. Hjertelig til Lykke.

AARHUS: *Afløsning.* Den 7. April 1946 blev Ældste Thorvald Jensen med Tak og Ære afløst fra sin Stilling som Distriktspræsident over Aarhus Distrikt. I hans Sted indsattes Ældste *Frede Thomsen*, der allerede i en længere Aarrække har virket som Grensforstander i Aarhus Gren.

Bryllup: Lordag den 20. April viedes Søster *Eva Andersen* til Hr. *Svend Aage Jensen* af Distriktspræsident *Frede Thomsen*. R. N.

KOBENHAVN: *Velsignelser*: Søndag den 24. Februar blev *Herholdt Vilhelm Eilertsen* og Hustrus lille Datter, født den 8. Juni 1945, velsignet af Ældste Enok Andersen og fik Navnet *Lis-Elli Eilertsen*.

Søndag den 24. Marts blev Gunnar Axelsen og Hustrus lille Datter, født den 9. Jan. 1946, velsignet af Ældste Enok Andersen og fik Navnet *Anita Axelsen*.

Fastesøndag den 3. Febr. 1946 blev Ældste Kristian Rasmussen og Hustrus lille Datter, født den 3. Februar 1946, velsignet af Ældste Harry Petersen og fik Navnet *Edith Lilli Rasmussen*.

Konferencesøndag den 5. Maj 1946 blev Broder og Søster Hans Ingemann Nielsens lille Datter, født i København den 1. Januar 1946, velsignet af Missionspræsident Orson B. West og fik Navnet *Anne-Grethe Nielsen*, og Harriet Andersens lille Son, f. i København den 25. Marts 1946, velsignet af Ældste William Orum Pedersen og fik Navnet *Casper Anderson*.

Daabshandlinger: Søndag den 31. Marts 1946 indlemmedes to nye Medlemmer i Kirken ved Daab. — Ågot Thomsen, der blev døbt af Ældste Rich. Gregersen og fik Haandspaalæggelse af Enok Andersen, og Karin Sørensen, døbt af Ældste Rich. Gregersen og givet Haandspaalæggelse af Ældste Enok Andersen.

Den 28. April 1946 døbt Niels Frederik Møller Knudsen af Ældste Harry Pedersen, Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Enok Andersen.

Dødsfald: Den 5. April afgik en af Københavns Grens kendte Søkende, Margrethe Hansigne Johansen, ved Døden, Begravelsen den 11. April formede sig som en smuk Hyldest til vor afdøde Søster. Vi udtaler et: Ære være hendes Minde!

Den 1. Maj afgik Søster Vilhelmine Gütthler Otto ved Døden efter et kort Sygeleje og blev begravet fra vor smukke Kirkesal Mandag d. 6. Maj under stor Deltagelse fra Venner og Bekendte. Ære være hendes Minde!

Den 8. Maj afgik en af Københavns Grens kendte ældre Brødre, Ældste Thorvald Bregentoft, ved Døden og blev begravet fra Kirken den paafølgende Søndag. Broder Bregentoft vil være kendt rundt om i Missionen for sit store Arbejde som mangeaarig Leder af Søndagsskolens Hovedbestyrelse. Ære være hans Minde!

Ordinationer: Den 5. Maj blev følgende tre Brødre forfremmet til Ældster: *Niels Peter Arendtsen* af Grensforstander Rich. Gregersen; *Poul Erik Nielsen* af Missionspræsident Orson B. West og *Aron Sigfred Andersen* af Missionspræsident Orson B. West.

SØNDAGSSKOLEN

(Juli 1946)

NADVERVERS

Ved Brødet og Vandet vi mindes om ham,
Som tog paa sig al Verdens Synd og Skam,
Som lærte os kærligt at elske hverandre
Og rene af Hjertet mod Maalet at vandre.

KORLEKTIER

1. *Søndag.* (Ordsprog 4 : 4) »Lad dit Hjerte holde fast ved mit Ord, bevar mine Bud, saa skal du leve.«
2. *Søndag.* (Matt. 5 : 7) »Salige er de barmhjertige, thi de skal finde Barmhjertighed.«
3. *Søndag.* ..(Pagtens Bog 10 : 67) »Se, dette er min Lære, hvo som helst, der omvender sig og kommer til mig, den samme tilhører min Menighed.«
4. *Søndag.* (Pagtens Bog 18 : 19) »Og dersom I ikke have Tro, Haab og Kærlighed, kunne I intet gøre.«

HVAD MED BØRNE OM SØNDAGEN?

Har du fuld Kontrol med dine Børns Færden paa Sabbaten, eller tillader du, at de benytter den til hvadsomhelst? Er du ligegyldig overfor den Trang, Born i Almindelighed har til at strejfe om paa Gader og Stræder om Søndagen, udsat for daarligt Selskab, eller har du maaske den mere tiltalende Opfattelse, at for dine Born er det bedste ikke for godt? I saa Fald lærer du dem naturligvis Betydningen af at helligholde Søndagen og sender dem i Søndagsskole hver Søndag, det giver dem et godt Rygstod for hele Livet. Men da Søndagsskolen baade er for Born og voksne, gaar Far og Mor naturligvis med, saa ofte de kan — og man kan meget med lidt god Vilje. Derfor, kære Søskende, Søndagsskolen venter jer!

Th. B.

INDHOLD

	Side
Hvordan opnaar man et Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed?	90
Rigets Nøgler	94
Tro paa Gud en Betingelse for at kunne leve et rent Liv	96
Budskab fra Præsident George Albert Smith	99
Nytaarshilsen	100
Fodselsdagshilsen	101
Foraarskonferencerne	103
Landet rundt	106
Søndagsskolen	108

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Ansvarhavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.